

Frederiksberg, ny Lokaler i Forbindelse med den anden Del af Generalstaben i selve Provianthuset, saaledes at man til dette Brug lagde Beslag paa en Del af de Lokaler i Provianthuset, som Rigsarkivet nu benytter, men som det altsaa skulde afgive. Endvidere maatte man, da det selvfølgelig var Meningen at nedrive de mindre og gamle Bygninger, som nu ligge mellem de to Biblioteksbygninger, og som bruges af Militæretaten, skaffe Erstatningsbygninger for disse, og dertil var det foreslaaet at bevilge et Beløb af 146,000 Kr., hvorfor man kunde skaffe saadanne Erstatningsbygninger ude paa Amager. Endelig foresloges det at skaffe Centralopvarmningsanlæg for alle disse Lokaler i Forbindelse med det Anlæg, der er tilsigtet for Christiansborg Slot, ved en særlig Bygning nede bag ved den nuværende Staldmestergaard.

Til Gennemførelsen af alle disse Foranstaltninger foresloges der i den oprindelige §. 2 et Beløb af 1,425,240 Kr. Den nærmere Fordeling af denne Sum er specificeret i Kommissionens Betænkning, der findes som Bilag til det oprindelig forelagte Lovforslag. Med Hensyn til denne samlede Sum af henvend 1½ Mill. Kr. maa det erindres, at man sparer dels omtrent 12,000 Kr. i de aarlige Opvarmningsudgifter, som nu kræves ved de her omhandlede Lokaler, dels et Beløb af omtrent 10,000 Kr., som nu gives ud til Leje af Lokaler ude i Byen for ministerielle Kontorer, som man ikke nu har Plads til i Centraladministrationens Bygninger, men som man efter det ny Forslags Gennemførelse vil kunne skaffe Plads til i de Lokaler, som her tilsigtes tilvejebragte.

Under Behandlingen af dette Lovforslag i Folketinget har der ikke rejst sig nogen som helst Tvivl om, at saavel Ministerierne som Rigsarkivet i høj Grad trænge til de Udvidelser, hvorom der her er Tale, og jeg skal derfor ikke dvæle videre herved. Jeg skal dog sige, at for Rigsarkivets Vedkommende er det jo ikke blot Udvidelsestrangen, der foreligger, men maaske nok saa meget Kravet om at faa mindre brandfarlige Lokaler end dem, Rigsarkivet nu har, thi de ere saa brandfarlige, at det vel tør siges at være uforvarligt, naar der overhovedet aabner sig en Udvej til at slippe bort derfra, da vedblivende at lade Arkivet benytte dem. Naar man med langt større Udgifter, end der her er Tale om, har skaffet en ny Bygning for det kongelige Bibliotek af Hensyn til den Brandfare, som var i den gamle

Bygning, siger det sig selv, at der maa være endnu større Anledning til at skaffe ny og mindre brandfarlige Lokaler for Rigsarkivet, dels fordi dets Lokaler maaske endda ere mere brandfarlige end det gamle kongelige Biblioteks, og dels fordi de Ting, som der opbevares, ere endnu mere uerstattelige — det er mest skrevne Sager — end de Ting, der opbevares i det kongelige Bibliotek, hvilke dog for største Delen ere Tryksager.

Under Behandlingen i Folketinget fremkom der ganske vist en Del Indvendinger mod Forslaget, men da det kom til Stykket, og de, der fremsatte disse Indvendinger, skulde forme deres Tanker i positiv Retning, viste det sig rigtignok, at de faldt ganske fra hinanden, saa opstod der 3 Mindretal af de 5 Medlemmer, der ikke mente at kunne følge Regeringens Forslag. Jeg skal foreløbig ikke dvæle ved, hvad disse Mindretalsforslag gik ud paa. Det bliver der jo Anledning til senere, og selvfølgelig skal jeg ogsaa her være rede til at optage en Forhandling om de saaledes fremkomne Tanker og gentage mine Grunde til ikke at kunne gaa med til dem. Flertallet i Folketinget sluttede sig derimod til Regeringens Forslag, dog med en Ændring, som jeg straks der erklærede, at jeg maatte betragte som en Forbedring, og det staar jeg ved endnu, den Ændring nemlig, at man ikke skulde gennembyrde den gamle kongelige Biblioteksbygning, men bevare den med de samme Ydermure i deres fulde Udstrækning, som den nu har. Jeg nævnede allerede før, at Rigsarkivet aldrig har været synderlig glad ved den Ordning, som fremkom, naar man gennembrød Bygningen og til Erstatning opførte to Pavilloner med den Buegang, der forbandt dem; thi det kunde ikke nægtes, at om det end var en brugelig Ordning og langt bedre end den nuværende, vilde det dog medføre Ulemper, som kunde undgaas, hvis man undgik Gennembyrning og blev staaende ved den samlede gamle Biblioteksbygning, ombygget saaledes, som det er Tanken, at den skulde ombygges. Dette Forslag har jeg derfor med Glæde kunnet slutte mig til. Det kan jo ikke nægtes, at Rigsdagen saa ikke faar den friere Udsigt fra sine Lokaler, som den efter mit oprindelige Forslag havde kunnet faa; men naar Rigsdagen selv mener at kunne frafalde dette Krav, falder det ikke mig ind at holde fast derved. For at man dog ikke fra Rigsdagsgaarden skal savne den i og for sig smukke Udsigt ind til det ny kongelige Bibliotek i det Omfang, hvori